

Third Opinion
Lieve Hakkers
April 18 - May 16, 2026

A mystery is a fact, essentially an inexplicable fact. An attractive thing about which to speculate, and sometimes downright challenging to those aiming for answers. Lieve Hakkers is fond of mystery as a given, and her work could be regarded as an ode to the visual power of the mysterious and the opaque, the power of questions instead of answers. Her work is first and foremost an appeal to the viewer's imagination. Ambiguous forms, stains, lines and colors in tempera, oil paint or ink fluctuate between figuration and abstraction. They suggest a presence, but that presence is never defined as more than a play of appearance and disappearance. In her paintings Hakkers presents a world which is itself the image. And it is up to the observer to excavate the images in order to find out what rules and laws apply in her painted and drawn world.

Rising up from the bottom of the image is the head of a toxic-green frog as his eyes peer over the edge of the painting. Standing in the background are amorphous figures that look like ghosts. The group is literally in the grip of long tentacles belonging to a 'creature' reminiscent of an octopus. Whirling above the scene is a spiral-shaped cloud in shades of light-green and yellow. Between the foreground and the background, in the center of the image, a round construction on legs resembles the metal supports that protect trees from deer and rodents.

Character Assassination is the title of the 'frog work' by Lieve Hakkers which appears in her solo exhibition *Third Opinion*. With the title of the work the artist seems to be lifting the veil for us. Character assassination is the deliberate damaging of someone's reputation, a tactic known to be used especially in politics, at the expense of a rival, as a means to manipulate the public's perception. The frog that can rotate its eyes 360 degrees, and thus look at the surrounding world from every angle, seems to be portrayed here as the well-known symbol of solidarity and connection. But who or what protects the frog? Who or what is, in fact, the underlying threat? The frog provides no answer but looks the other way, and the image dissolves into color and light.

In the drawings and paintings of Hakkers, the physical is an element which often comprises a point of departure. Here she draws on her own experience, but also from literature, the online world, history or the work of other artists. Social topics (such as the idea of self-determination – also where it relates to physical autonomy – social expectations, and living with existing ecosystems) are linked with the existential fluidity of the physical that does not lend itself to codes and forms. The matter of how we deal with the body takes on meaning in the work of Hakkers via a process of actions in and with the material. In her recent paintings and drawings, the presence or frequently the absence of light is striking. Scenes play out in nocturnal darkness, or in a world that has the unfathomable quality of the deep sea. Memories, thoughts and associations make up an undercurrent from which the artist can draw freely. Appearing, for example, as accomplices of autonomy, thoughtfulness and cosiness in one of her paintings, *Support Mittens*, 2026, are kitchen gloves from her own kitchen. Like the frog, Hakkers can let her eye rotate and offer a new perspective on the world: *Third Opinion* is a plea for ambivalence, for the comfort of life with darkness, a plea for mystery.

translation: Beth O'Brien

Third Opinion
Lieve Hakkers
18 april - 16 mei, 2026

Een mysterie is een feit, en in essentie een onverklaarbaar feit. Aantrekkelijk om over te speculeren, en soms zelfs ronduit uitdagend voor wie gericht is op antwoorden. Lieve Hakkers houdt van het mysterie als gegeven en haar werk zou je kunnen zien als een ode aan de beeldende kracht van het geheimzinnige en ondoorzichtige, de kracht van vragen in plaats van antwoorden. Haar werk doet eerst en vooral een beroep op het voorstellingsvermogen van de kijker. Dubbelzinnige vormen, vlekken, lijnen en kleuren in tempera, olieverf of inkt bewegen zich tussen figuratie en abstractie. Ze suggereren een aanwezigheid, maar nooit wordt die aanwezigheid nader gedefinieerd dan als een spel van verschijnen en verdwijnen. Hakkers presenteert in haar schilderijen een wereld die zelf de voorstelling is. En aan de beschouwer de taak de beelden als een archeoloog af te graven om te zien welke regels en wetten er gelden in haar geschilderde en getekende wereld.

Onder in het beeld doemt de kop van een gifgroene kikker op, z'n bolle ogen kijken over de rand van het schilderij. In de achtergrond staan figuren die met hun amorfte vorm ogen als geesten. Het groepje is letterlijk in de greep van de lange tentakels van een 'wezen' dat doet denken aan een octopus. Boven de scène warrelt een spiraalvormige wolk in lichtgroene en gele tinten. Tussen de voorgrond en de achtergrond, in het centrum van het beeld, staat een ronde constructie met poten die lijkt op de ijzeren boombuizen die jonge bomen moeten beschermen tegen herten en knaagdieren.

Character Assassination is de titel van het 'kikker-werk' van Lieve Hakkers dat te zien is in haar solo tentoonstelling *Third Opinion*. Met de titel van het werk licht de kunstenaar ogenschijnlijk een tipje van de sluier op. Karaktermoord is het opzettelijk aantasten van een reputatie, een tactiek die met name in de politiek vaak gebruikt wordt om de perceptie van het publiek te manipuleren ten koste van een rivaal. De kikker die zijn ogen 360 graden kan draaien en zo van alle kanten naar de hem omringende wereld kan kijken, lijkt hier als het ware neergezet als het bekende symbool van solidariteit en verbinding. Maar wie of wat beschermt de kikker? Wie of wat vormt juist het onderhuidse gevaar? De kikker levert geen antwoord maar kijkt de andere kant op en het beeld lost zich op in kleur en licht.

Het lichamelijke is een element dat in de tekeningen en schilderijen van Hakkers vaak een vertrekpunt vormt. Daarbij put ze uit eigen ervaringen, maar ook uit literatuur, de online wereld, geschiedenis of het werk van andere kunstenaars. Maatschappelijke onderwerpen als het idee van zelfbeschikking -ook waar het gaat om lichamelijke autonomie-, sociale verwachtingen, of het samenleven met bestaande ecosystemen worden gekoppeld aan de existentiële vloeibaarheid van het lichamelijke dat zich niet laat vangen in vaste codes en vormen. De vraag hoe we omgaan met het lichaam krijgt in het werk van Hakkers betekenis via een proces van handelingen in en met het materiaal. In haar recente schilderijen en tekeningen is de aanwezigheid of vaak ook de afwezigheid van licht opmerkelijk. Voorstellingen spelen zich af in nachtelijk duister, of in een wereld met de ondoordringbaarheid van de diepzee. Herinneringen, gedachten en associaties vormen samen een onderstroom waaruit de kunstenaar vrijelijk kan tappen. Daar zijn, bij wijze van voorbeeld, de keukenhandschoenen uit haar eigen keuken die in een van haar schilderijen, *Support Mittens*, 2026, figureren als de handlangers van autonomie, zorgzaamheid en huiselijkheid. Net als de kikker kan Hakkers haar oog rond laten draaien en een nieuw perspectief op de wereld bieden: *Third Opinion* is een pleidooi voor ambivalentie, voor het comfort van het leven met met het duistere, een pleidooi voor het mysterie.